

Afstemning

Ændringsforslag nr. 4 uden for betænkningen af sundhedsministeren (Carsten Koch) vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslagene nr. 1-3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 171: Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Tilskud til høreapparater).

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.
(Fremsat 3/2 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Karen Jespersen):

Det forslag fra Fremskridtspartiet, som vi skal behandle nu, indeholder tanker og ideer, som regeringen selv har arbejdet med og for så vidt stadig væk arbejder med, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt man kan inddrage private hørespecialister i højere grad i arbejdet med at skaffe borgerne høreapparater. Og udgangspunktet er selvfølgelig, at vi har nogle meget lange ventelister af borgere, der er indstillet til at skulle have et høreapparat.

Men når vi alligevel ikke kan støtte forslaget, hænger det sammen med, at det her og nu faktisk er et andet problem, der er hovedårsagen til, at vi har de lange ventelister, og hvis man slet og ret åbner den her mulighed uden at gøre noget ved mangelen på arbejdskraft, der er hovedproblemet, er der en vis risiko for, at det kan gøre ondt værre.

Den anden grund til, at vi ikke kan støtte forslaget her, er, at den måde, det så er skruet sammen på, ikke er den bedst tænkelige, hvis man skal ind på den her tankegang. Det bygger på, at man kan få det høreapparat, man kunne købe hos en privat hørespecialist, dækket 100 pct., hvor man også diskuterer, at man kan give et vist fast tilskud, og der er også spørgsmålet, om det kun er hos audiologer, man kan få det, og dem er der jo kun ganske, ganske få af. Så alene af den grund kunne man sige, at det er tvivlsomt, om forslaget her vil hjælpe noget som helst på hovedproblemet, de lange ventelister.

Når jeg siger, at hovedproblemet er mangel på arbejdskraft, hænger det jo sammen med, at man skal være audiolog eller audiologassistent for at arbejde med at tilpasse og tildele høreapparater. Og det er baggrunden for, at jeg er gået sammen med undervisningsministeren for at finde ud af, hvordan vi så kan sikre, at der bliver noget mere kvalificeret arbejdskraft på det område for at få nedbragt ventelisterne.

Undervisningsministeren arbejder på at få oprettet flere uddannelsespladser, men problemet er, at de uddannelsespladser ikke er meget værd, hvis der ikke samtidig er praktikpladser, og praktikpladser er amternes ansvar. Så derfor har vi samtidig rettet en kraftig opfordring til landets amtsborgmestre og Amtsrådsforeningen og opfordret dem til at øge kapaciteten, når det drejer sig om praktikpladser, sådan at vi samlet kan få sikret, at der bliver uddannet nogle flere audiologassistenter.

Det er de ved at se på, men problemet er så, at det er et ret lille område, så derfor er det ret begrænset, hvor mange praktikpladsmuligheder, der er. For at gøre noget ved det problem, er Amtsrådsforeningen i gang med at snakke med Undervisningsministeriet og undervisningsministeren om muligheder for at lave sådan blandede praktikpladser – man stykker noget sammen forskellige steder fra – og i det hele taget at gøre uddannelsen mere fleksibel.

Jeg håber meget på, at det lykkes for Undervisningsministeriet og for Amtsrådsforeningen meget hurtigt at finde ud af, hvordan man kan få øget denne her kapacitet, altså både uddannelsespladser og praktikpladser, sådan at vi kan komme videre i arbejdet på at få nedbragt de ventelister.

Vi har så også det problem, at amterne er interesseret i, at der kommer nogle retningslinjer for god høreapparatbehandling. Det er jo sådan,